

A boszorkány és az ördög¹

Bakos Petra fordítása

amikor a boszorkány először találkozott az ördöggel az ördög
gyönyörű férfi volt és gyönyörű nő
hosszú pillákkal és kemény volt a teste és lány is
úgyhogy szerettél volna hozzábújni
és a karjaidba venni és kezeidet ragacsos göndör
medvecukor hajába mélyeszteni párolgott mint
hajóorrok köpülte só
az ördög meg akarta ismerni a boszorkát tudni akarta milyen
varázsigéket használ
amikor gyökereket szaggat az eleven levegőből és
csókákat irányít
mint elsőéves egyetemistákat első nap a kampuszon
látni akarta mi történik mikor ujjait a
sárba mélyeszi
és minden idegszálával a sár szavát lesi
mire a sár
néha felkúszik a torkán és kipotyog a száján
az ördög más volt a boszorkány látta hogy más mert
máshogy beszélt

¹ A boszorkány mindig magányos. Kultúránk egyik legmagányosabb alakja. Csakhogy magánya a társa: abban bontakozik ki ereje. A boszorkány úgy viseli magányát, mint egy ragyogó köntöst, amelynek rejtekében gyarapodhat. Hogy a boszorkány szereti magányát, szinte elviselhetetlen. Egy nő, aki nem szorul rá senkire, botrány. A boszorkány ezért mindig lázadó. Azzal lázad, hogy szeret mindent, ami a földön, földben és föld fölött létező, mint a maga testét. Sűrű szeretet, mélytüzü melankólia lakozik ezekben a boszorkányversekben. Ne féljetek tőlük. Szeressétek (Bakos Petra).

hozzá és mert végighallgatta amit válaszolt
a boszorkának tetszett az ördög vontatott járása és ahogy egyre csak
nézte olajfoltos szemmel
amely színt váltott miképp az ég és a tenger vált irányt
a boszorkány már régóta várakozott mert ugyan egy
középkori társadalomban élt mégis autópályákról és
éjszakai mulatókról álmodozott
habár még azt sem tudta hogy azok autópályák és éjszakai mulatók
azt álmodta hogy az ég hatalmas darabokban potyog és
befedi mint a tornyokat
és minden harangot és várost és ekét és templomot
kékbe fojt

az ördög szeretett korán kelni akárcsak a boszorka úgyhogy
kimentek még mikor
üresek voltak az utcák és mindenféle sátáni rituálékat
hajtottak végre az erdőben
a boszorkány nem erre számított azt gondolta
az ördög az éj szeretője
úgyhogy örült mert hajnalban
sokkal jobban látni mit csinálsz
és a fény finom zöld patinája
bekapcsolódott az ünnepélybe
amiről az ördög azt mondta ilyen jóban valószínűleg még nem volt része
mert a boszorkány annyira
jól csinálta mondhatni őstehetség volt
a boszorka sokat szexelt az ördöggel és az ördögnek megvolt
minden nemi szerve
amire csak vágyhatsz úgyhogy a boszorkány a szájába vehette
a mellét miközben az mélyen beléhatolt
és ugyan a boszorka mindig úgy gondolta hogy
elvileg kedveli a szexet
habár gyakorlatban kevésbé most igazán élvezte
gyakorlatban is mivel nem kellett
a szájára szorítania a kezét vagy ilyesmi
csak csinálta amit csinált
és az ördög szerette beleilleszteni a nyelvét és különböző
állatalakokat ölteni a combjai
között úgyhogy a boszorka nemcsak azt érezte hogy

megkapja amire vágyik hanem azt érezte hogy
mindenki mindenütt megkap mindent amire vágyik

az ördög salátát tálalt fejes saláta és uborka volt benne
de görögdinnye-falatkák is és
a rózsás hús meg a fekete magvak láttán
a boszorkány sírva fakadt habár maga sem tudta
pontosan miért
valamiképp a lédús rózsaszín és a kemény fekete
és a hűvös gyümölcshús a nyelvén
a kissé földes salátalevelekkel Krisztus feltámadását ábrázoló
képeket idézett fel benne
amikor a szikla mögött töltött holt idő után
előjön és továbbra is halott
ugyanakkor mégis él és különös fényben ragyog
mint egy északi nyár mikor
a nap sose nyugszik le és előmosolyog a maga ép mégis
megsemmisült húsából
amely kapaszkodik a csontjain miközben valaki
friss rózsaszín vért keringet benne

a boszorkány megmutatta az ördögnek hogyan lehet pislogással
beszélgetni hogy senki
se értse és az ördög megpróbálta megmutatni a boszorkának
hogyan lehet
láthatatlanná válni de ez kemény dió volt
ezt gyakorolnia kell majd még
az ördögnek sok könyve volt
az alsóneműs fiókjába zsúfolva
vegyes dolgok például a biblia visszafelé és kortárs
irodalmi alapművek
úgyhogy a boszorka kedvére olvasgathatott amikor épp
nem azt gyakorolta hogyan
váltottassa meg az időjárást egy kanál mézzel kevert
kutyaszőrt szopogatva vagy
hogyan fojtsa a lelkészbe a szót petrezselyemmel úgy hogy az
kénytelen elmutogatni
a pokol förtelmes perzselését és a lobogva forró vizet amely
minden bűnös osztályrésze

mikor feladják töredelmes e világi éltüket és a túlvilágon
még egyszer belevágnak

a boszorka sose gondolt arra vajon
mire gondolnak mások
az autópályákra és az éjjeli mulatókra gondolt és elképzelte
ahogy elütik vagy
túladagolásban meghal de azt is elképzelte hogy
krétává válik és elporlad
elképzelte hogy világra hoz egy falkányi békát
és angolnát is
és ezt másoknak is elmesélte úgyszólván őt
sokkal kevésbé fenyegette
a házasság lehetősége mint más lányokat
vagy nőket vagy ifjakat
de most másféle másféle dolgokra gondolt például
kékcinke-csapatok elővarázsolására
az izmai közti üregekből és egy tágas díszes
épületre amely telve ágyakkal
úgyszólván a padlót nem is látod csak a finom selyem borította
matracokat ahol nők másznak priccsról priccsre
sugdolózva gyertyákat gyújtva és a lábuk
sohasem ér a fűrészpörba
az áttetsző üvegtető alatt amelyen ők kilátnak
de be senki sem lát

az ördög nem nagyon szeretett istenről beszélni
a nézeteltérésük óta
a boszorkány abban sem volt biztos hogy az ördög 100%-osan
hisz benne
mégis hallani akarta milyen isten
első kézből
ki akarta tisztogatni a hasadékat amelyre sokat gondolt
kiskorában éjszakánként
amikor semmire sem gondolt senkihez sem imádkozott csak nézte ahogy
a függöny meglebben majd az ablaknak csattan lebben és csattan
úgyszólván az ördög leírt egy fagyott tájat jégbércekkel és jégsápadt
 eget karcoló havas
magaslatokkal ahol a hatalmas torlódó hómezőket szélcsatornák

cakkozzák ormótlan fodrokba és földrésznyi jéghegyek véreznek
dermesztő vizet a jégpáncélra amely annyira vastag hogy egyetlen
tudományos mérőeszköz sem képes a mélyére hatolni és a levegő
olyan hideg hogy az arra repülő madarak dermedten aláhullnak
a bálnák megfagynak és szilánkokra hasadnak ahogy
a mozdulatlan tengerbe ütköznek
fehér mérföldeken át csak fehér úgyhogy ha nem nézel rá
akkor is ránézel a boszorkány megkérdezte
hogy lehet isten egy jégvilág és az ördög azt felelte nem isten
nem a jég isten a jég alatt van
és nagyon nagyon nagyon forrónak kell lenned
hogy utat égezz hozzá

az egyetlen dolog amiről a boszorka nem kérdezte az ördögöt a rossz volt
pedig tudta hogy sokan azt mondanák
az ördög csordultig van rosszal
ha nem maga a rossz
de eddigre a boszorkány ugyanúgy rosszul volt a jótól ahogy
rosszul volt a rossztól
csakugyan rosszul volt tőlük a gerince sajgott ahogy
lecsapódott benne
émelyítő rózsaszín lötyként ott ahol csigolyák csatlakoznak
a boszorkány hatalmat akart noha tudta hogy az
bajba fogja sodorni
a boszorkány csak csinálni akarta a dolgát
zavartalanul
a tűzre akarta dobni a söprűt helyette
egy repülőre vágott amivel a halkonzerv-fényű egekig repülhet
és feljebb egyre feljebb
tízezer méter magasra és feljebb olyan magasra ahol senki sem tud
a bokádba csimpaszkodni
senki sem tud eltakarni vagy lefotózni a hátadra dönteni
vagy átfejteni
felhőtlen kékség vacogó planéták madárrajok
egész életében fölfelé nézett úgyhogy mondhatni
régóta és sokat
gyakorolt peremeken állva nyakát nyújtogatva
a földtől távoli helyeket képzelt és
egy légi sétát ami olyan mint a jövő mert már az

az ördög azt mondta hogy gyilkossággal gyanúsították
amerre csak járt noha
sohasem ölt meg senkit de nem erkölcsi okból
más okból
aminek az elemi életerőhöz és az évszakok erőhordalékához van köze
azt mondta ő nem férfi és nem iszik tejet mert
nem az övé és
még ha ezer évig lenne vele valaki nem értené meg
akkor sem
mert nincs mit megérteni pontosabban a megértés nem ez
az ördög azt mondta hisz a személyes áldozatban amelyhez
nem kell
oltár sem különösebb ok habár
a mártírok voltak a gyöngéi
azt mondta inkább el kell döntened kész vagy-e
elpusztítani magad
a szabadságért még ha pocsék lesz is és talán még rosszabb
mint a nem-szabadság
még ha olyan igazán förtelmes dolgok is részét képezik mint
egy szurokkal teli tüdőlebeny
egy napsugártöredék amely áttör a folyton zárt
zsalugáteren
és csöndek nagyszabású gyűjteménye amelyekben az a közös hogy
egyikre sem figyelt senki
az ördög mindig együttérzőn nézett a boszorkányra és
a boszorkány az ördögre
de amikor a szabadságról beszélt fájdalmasan halk volt
mint azok
akiknek nincs árnyékuk és a boszorkány azon töprengett
azért van-e így
mert ilyenkor az ő arca ilyen

amikor a boszorka elköszönt az ördögtől
nem volt jelenet csak hosszan ölelték egymást
amíg a szájukból áramló levegő egyetlen légoszlopként lengett oda-vissza
borzasztó hogy nem tudunk szavatolni semmit amit igazán akarunk
gondolta a boszorkány de azért egy tincset az ördög csuklójára
tekerte

az ördög pedig a fülébe súgott valamit de
nem szavakkal
úgyhogy nem tudom lejegyezni de olyan volt mintha egy test
úszna fűtengerben melyet a hold hullámokban előre-hátra
ringat és a holdfény minden lökésére kék virágok
pattannak ki
a földből és puha szájukat felfelé tartják és
a test tovasodródik
fölöttük oly éles fényben
hogyan akár olvasni is lehetne mellette

Boszorkány Európa

a boszorkány romantikus hajlamainak egyedüli célpontja
a benzinkutas fiú
ő kap virágokat és néha puszikat is mert túl kicsi hogy üldözze a
boszorkát
a többiek azonnal üldözőbe vennék
a boszorka szeretné némelyiket maga alá gyűrni és
a mellei közt ringatni vagy jól megbaszni a szófán
a boszorkány szeretne elbeszélgetni a kedvenc
irodalmi műfajairól
a boszorka szeretne csavarni egy cigarettát és a szájukba tenni
és nézni ahogy a füst szürke szemük fölé száll
de nem ment el az összes józan esze
a benzinkutas fiú megnézi a tetkóját és azt mondja „király!”

a boszorka mindent tud Európáról
Európában az emberek sokat szomorkodnak
Európában nagyszerű dolgok vannak
például fiesták és árnyas kupolák
és valamikori apátságok
amelyek ma már
kőfal és fű és ég
továbbá Európában golyóütötte lyukak is vannak
a legutóbbi boszorkányüldözések óta

és katonai felvonulások
ahol a kalapok elterelik a figyelmet
legalábbis részint a gyilkos szándékról
de az európai folyók így is halálszagúak
úgyhogy sohasem verheted ki a fejedből

a boszorka helyiként tartja számon magát
mivel a mélyben ősőreg
a boszorkány tudja hogy ha egészen nyugodtan állsz
az nem azt jelenti hogy nem figyelsz
az nem azt jelenti hogy nem vagy
a boszorka tudja hogy az emberek a gyorsat szeretik
úgyhogy követ játszik mert nem akarja hogy kedveljék
fát alakít és baszod
csakugyan faként gondolkodik
elméje zöld lesz és nő egyre nő

amikor a boszorkányt elkapták meztelen motozásnak vetették alá
azt a helyet keresték ahol az ördög megjelölte
a fogaival
a péniszével
vagy valami ördögi szerszámmal
de csak egy szemölcsöt találtak
és egy napozásnyomot
úgyhogy belekukkantottak
és odabent találtak egy foltot
amiről a boszorkány azt mondta anyajegy
ettől függetlenül
egy csomót faggatták arról mi ütött belé
miért szórakozott az ördöggel bepalizta az embereket
elvezette a falu jószágát
sarkallta a nőket hagyják el férjeiket
párduccá és barna gyíkká változott
és úgy dugott az ördöggel
megkérdezték miért gyűlölte a jóságot és az életet
mire a boszorka csüggedten lehunyta szemét
és a kék fényre gondolt ami szélesen árad a tengerről
úgyhogy felfeszítették a szemét
és megkérdezték tudja-e hogyan lehet a férfiak faszát

elfonnyasztani
és leszárítani

a boszorkány erről mesél a benzinkutas fiúnak
az ebédszünet alatt miközben kókuszos sütit majszolnak
a fiúnak elég lapos és kifejezéstelen az arca
úgyhogy könnyű hozzá beszélni
a boszorkány elmeséli a pert
hogyminden tömve volt újságírókkal
akik megpróbálták lefotózni az előtérben
odabent csönd volt és kriptaszag
és mindenki feketét viselt kivéve
a boszorkányt akire semmi mást nem
adtak csak egy kombinét és most lúdbőrzött
a per során sokan sokfélét állítottak róla
például hogy megmérgezte a kutyákat
hogyvillámlást hozott
hogymegőrijtette a város lányait
és habzó szájjal vodkát vedeltek
hogycsecsemőket lopott és felfalta őket a csatatéren
hogyazt mondta háború és háború lett

a boszorka elmondja a fiúnak
hogye gy dombról szokott álmodni
amit rögök borítanak
csomókban úgyhogy nem járható
rendesen nem lehet felsétálni se üldögelni se nézelődni
minden rög alatt egy halott
és a földréteg a holtak fölött sekély
úgyhogy a boszorka térdre ereszkedik és a felszínre
vonszol néhány tetemet az enyészet
eltérő fázisaiban
mert látni akarja az arcukat
és emlékezni rájuk amennyire és amire lehet a hajszínükre
a csontszerkezetükre vagy az öltözékükre
vagy személyes ereklyéket halász ki a sírokból
és a neveket betűzi
de a domb nem fogy és ahányszor csak előhúzza egy tetetet
még több hever alatta

úgyhogy azok akiket már látott kezdenek
összemosódni az elméjében álmában
a boszorkány arra jut hogy az egyedüli amit tehet hogy
eszik minden sírról egy kis port így ha nem tud emlékezni
rájuk egyenként legalább a baktériumaik tovább élnek benne
úgyhogy nekivág és két marékkal tömi a szájába a földet
megállás nélkül megy és megy és rosszul van és tudja hogy sehogy
sem ér a végére mielőtt besötétedne és onnantól már lehetetlen

a boszorkány nagyszerű táncos volt ami azért jó
mert amennyire tudta a táncra elég nehéz ráfogni
hogy büntény persze nem mindegy hol csinálod
de a kiváltó okai általában elég tisztázatlanok
emellett a boszorkány nem bízott a saját szavaiban
ezért hagyta abba a dolgok leírását
ehelyett ott volt a tánc amiben jó volt mindenféle
képzettség nélkül is és az emberek amúgy is elvárják a nőktől
a táncot és elvárják a boszorkányoktól is szóval ez nem volt sem
igazolás sem tagadás amíg azért csinálja hogy a férfiakat felizgassa
persze nem azért csinálta de ők ezt nem tudták ugyebár
szenvetélyel mégis visszafogottan táncol dúdolással tartja a ritmust
nem csatlakozhatsz hozzá és nem táncolhatsz vele
ez a lényeg
akárcsak a versben csak épp ő nem a táncos
ő maga a tánc

a boszorkánynak nincs pártsága
talán mert sokat utazik
és annyi minden érdeklő
például egy kerítéskaróról lógó vörös gyöngysor
a perzselő poros napsütésben
ahogy egy magára hagyott autóról pereg a festék
gyomnövények kúsznak a szélvédőn át
és a motor
koponyasorok üvegrekeszekben
két ember ahogy öleli vagy öli egymást egy kivilágított ablakban
ébredés egy csónakban ahol az előző esti
sült krumplival telehánnya valaki sűrű sötét hajkoronáját

a benzinkutas fiúnak nem maradt sok hátra
az ebédszünetből úgyhogy a boszorkány elmesélte az égetést
azt mondta ha beláthatnál a lángok közé
tudnád hogy nem csak te égsz
nem csak a te bőrödön nyílnak tátott vörös szájak
a szemhéjaid pernyeszirmok elporladnak
és már nem tudsz nem nézni
tudnád hogy minden más is ég
az égből kék zsír csurog a hideg fekete
tartócsillagokra
Krisztus tüdői hólyagosak az áthevült
vér nyomásától szavai oxigén hiányában
kifulladásra
a nők pocakja felreped mint egy érett
húsdinnye és a járdára toccsan és az erkélyek kövére
egy apró sötét gyújtópontot látnál amint
a bolygó közepében üres acéllá rándul össze
beszívja mind az anyagot és mind a fényt
amiről azt hitted a teljes univerzumé